

➤ *Podeu trobar més informació del Club de lectura a:*
<http://biblioteca.reus.cat>

Club de lectura "llegir el teatre"

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

Mort accidental d'un anarquista de Dario Fo

Trobada el dia 27 d'abril
a 2/4 de 7 de la tarda.
En aquesta trobada tindrem
algun dels actors de l'obra.

DARIO FO

Darío Fo va néixer el 24 de març de 1926 a Sant Giano, Varese (Itàlia), fill d'una camperola i un ferroviari que també es dedicava a l'actuació amateur.

Aquest intèrpret, director i escriptor teatral, influït per la comèdia de l'art amb tendència a la farsa i a la sàtira política i social, va estudiar a l'Acadèmia de Belles Arts de Brera, Milà, amb la intenció de convertir-se en arquitecte.

Amb l'esclat de la Segona Guerra Mundial, Fo va participar amb el seu pare en la resistència contra els nazis i feixistes.

Al començament de la dècada dels 50 va donar inici a la seva trajectòria com a actor, participant en diversos grups teatrals que actuaven en petits locals, entre ells el de Franco Parenti. Al mateix temps va escriure les seves primeres obres per a ser interpretades en el teatre, la ràdio i la televisió. A mitjans dels anys 50 també va treballar com a guionista cinematogràfic.

El 1954 Darío es va casar amb la bella actriu Franca Rame, amb qui va fundar el 1959 la companyia teatral Dario Fo-Franca Rame. Algunes de les obres representades en aquest període, sempre amb elevada càrrega social i política i moltes d'elles censurades pel govern transalpí, van ser "Els Arcàngels No Juguen A Les Màquines De Petaco" (1959), "Tenia Dues Pistoles Amb Els Ulls Blancs i Negres" (1960), "Qui Roba Un Peu És Afortunat En Amors" (1961), "Isabela, Tres Caravel·les i Un Xerraire" (1963) o "La Culpa Sempre És Del Diable" (1965).

Els seus treballs per a televisió al 1962, amb el programa "Canzonissima", també van patir la censura dels dirigents polítics italians.

Al 1968 Fo i la seva dona es van implicar més en política, aproximant-se al Partit Comunista, un acostament que es va anar perdent amb el pas del temps. En aquest any van fundar

el grup teatral Nuova Scena, amb el qual es van desvincular amb el seu desviament del partit per crear al 1970 el Colletivo Teatrale La Comuna.

L'any 1973 Franca va ser segrestada, torturada i violada per un grup de neofeixistes, fet que no va temperar les activitats de Rame i Dario Fo darrere d'expressar les seves idees i pensaments, sempre amb actitud compromesa i amb els temes socials i polítics com a principals referents.

"Misteri Bufo" (1969), "Mort Accidental D'Un Anarquista" (1970), "Fedayin" (1971) o "Aquí No Paga Ningú" (1974) són alguns dels seus títols més importants.

Al 1997 va rebre el Premi Nobel de literatura i cinc anys més tard va aparèixer la seva autobiografia, "El País Dels Rat penats" (2002).

La seva última novel·la és "Lucrecia Bòrgia, La Filla Del Papa" (2014).

Altres obres de l'autor que podeu trobar a la biblioteca:

- ⇒ Lucrecia Borja, la filla del Papa. Alzira : Bromera, 2014
N(FO)LUC
- ⇒ Manual mínimo del actor. Hondarribia : Hiru, DL 1998
792 FO
- ⇒ Misteri buffo. Alzira : Bromera, 1999 **T FO**
- ⇒ País de fauna. Alzira : Bromera, 2004 **N(FO)PAI**